

*Laat oudergesprekken
voor je werken*

SLECHT NIEUWS, HOE BRENG JE HET?

Wat als je een ander iets moet vertellen waar diegene mogelijk niet op zit te wachten?!
Stel je het dan nog even uit...of ga je erop af?

Communicatie is tact en timing.

Tact is weten wanneer iets kan en ook wanneer iets (nog) niet kan. De ouder vertellen dat zijn kind niet lekker in de groep ligt en dat dat vooral te maken heeft met zijn eigen gedrag, op het moment dat diezelfde ouder vertelt over de onrustige thuissituatie nu zijn partner de relatie heeft verbroken, is niet tactisch. Timing gaat over het moment – wanneer neem je regie en ben je leidend, wanneer ben je meer volgend en laat je meer ruimte aan de ander.

Maar te vaak verschuilen we ons achter tact of timing, om de boodschap nog maar niet te hoeven brengen. Omdat we het lastig vinden. En dat rotgevoel gaan onderbouwen met hele goede argumenten: niet handig, zo vlak voor de vakantie. Eerst nog maar even een test/observatie/... afwachten. Ik wil nog even afstemmen met...

Dat doen we vooral voor onszelf en niet voor de ander. Dat spannende gevoel, dat mag er zijn. Dat maakt je mens. Het is niet leuk om een ander iets te vertellen waarvan je weet dat hij of zij daar verdrietig, angstig of boos van wordt.

Het is ook niet leuk om iemand iets niet te vertellen, wat hij of zij wel moet weten. Misschien zelfs wel recht op heeft.

Mensen kunnen over het algemeen best tegen een stootje. Kunnen slecht nieuws best handelen. En jij kunt het makkelijker voor ze maken door een aantal dingen in te zetten:

1) Neem de ander mee in het proces

Laat op tijd weten waar je je zorgen over maakt, waar je je aan stoort, wat je opvalt. Dat geeft de ander de ruimte om te wennen aan het idee dat jij dingen ziet die 'opvallend' of 'afwijkend' zijn. Als ouder ken je alle eigenaardigheden van je kind en soms weet je heel goed waar die vandaan komen. Je hebt een blinde vlek, vindt dingen normaal. Totdat een ander je vertelt dat het niet 'normaal' is. Spaar het niet op, maar ga tijdig het gesprek aan. Benoem wat opvalt en wat je er mee doet. Welke mogelijke vervolgstap je gaat nemen. Daarmee ben je voorspelbaar en neem je de ander mee in het proces.

2) Uitdelen – opvangen – onderzoeken

'Dan ga ik eerst iets aardigs zeggen, om het een beetje te verzachten. En omdat ik niet gezien wil worden als onaardige leerkracht.'

Die horen we vaak, en vinden we pijnlijk. Want zo manoeuvreer je jezelf in de meest onhandige posities... Omdat je op jouw 'hoe was jullie vakantie' zo'n uitgebreid antwoord krijgt dat je in tijdsnood komt. En jouw goedbedoelde complimenten kunnen ook meerdere kanten op gaan – óf ouders herkennen het en gaan vertellen hoe creatief, energiek, praatgraag, etc. hun kind inderdaad is. Ga dan nog maar eens een aandachtspunten noemen. Of de ander zit je wantrouwend aan te kijken en vraagt je *'als het allemaal zo goed gaat, waarom zitten we hier dan eigenlijk?'*

Niet handig. Iets aardigs zeggen is ook: *'fijn dat jullie er zijn'* en verbinding maken kan ook met *'ik vind het vervelend dit met jullie te moeten bespreken maar vind het wel belangrijk dat we eerlijk naar elkaar zijn, en ik maak me zorgen.'*

En drop je boodschap dan snel, concreet en kort. Met een punt . erachter. *'Het is nu 5 x gebeurt dat er spullen van andere kinderen in de rugzak van Niels zijn gevonden. Hij zegt dan dat hij niet weet hoe dat daar is terechtgekomen. Wij willen graag met jullie hierover in gesprek, wij maken ons zorgen.'* Gun de ander even een moment om dit te processen

Onderzoeken kun je doen door een vraag te stellen *'Hoe is het voor jullie om dit te horen'* kan altijd.

3) Empathie vs sympathie

Stel, jouw kind blijft zitten. Als ouder kan dat voelen als falen – niet zozeer van jouw kind, wel van jou als ouder. En dan baal je. En natuurlijk had je tot dit gesprek de stiekeme hoop dat het allemaal wel mee zou vallen. En dat valt het dus niet.

Het is niet gek als je als ouder dan even stilvalt – je moet het slechte nieuws even verwerken. Trap als professional dan niet in valkuil waarin je de stilte gaat opvullen met goedbedoelde dingen als *'gelukkig is hij nog jong'*, *'hij komt in een hele leuke klas'* en *'nu heeft hij wel een goede basis'*. Goedbedoeld en: niet helpend.

Vaak help je de ander meer door in woorden even naast hem of haar te gaan staan en bijvoorbeeld te vragen 'hoe is dit voor jou?' of 'balen he...je had het vast graag anders gezien'. Dan kan de ander er woorden aan geven en voelt hij of zij zich gehoord en gezien.

Slecht nieuws brengen, vraagt moed, een open hart en het geduld om niet meteen jouw oplossingen te presenteren.

Wie bij ons een training heeft gevolgd, kent onze uitspraak 'vertragen om te versnellen' en die uitspraak geldt zeker bij het brengen van slecht nieuws. Het tempo van de ander is bepalend voor hoe snel je al samen naar een oplossing kunt gaan.

Meer weten?

Stel je vraag via WhatsApp op 06 - 29 05 499

**Het is één van de onderwerpen die we als
thema aanbieden.**

Esther Grüdelbach
E-mail. esther@pcml.nl
Tel. 06 - 290 54 991

André Stuut
E-mail. andre@pcml.nl
Tel. 06 - 319 17 268

WWW.PCML.NL